

Svědectví: 123. Proč jsem stále baptista



Svědectví



Proč jsem stále baptista

Potkal jsem ve svém okolí někoho, kdo se mě zeptal na mé povolání. Řekl jsem: „Jsem kazatel.“ Ten člověk se zeptal, v jaké církvi, a já řekl jméno našeho baptistického sboru.

„Nikdy nevkročím do baptistického sboru,“ řekl mi ten člověk. To se nám stává často.

Je lákavé odhodit baptistickou nálepku a snažit se vyhnout asociacím s negativními domněnkami, které lidé mají. Chápu to. Některé výtky vůči těm, kteří používají označení baptisté, jsou stejné jako ty, které jsem vyslovil já sám. Jiné byly zdrojem cenných úvah a reformací toho, co si myslím o víře a církvi.

Když jsem byl na střední škole, žil jsem na vojenské základně v Německu. Do města Worms to bylo jen kousek, kde údajně kázal Martin Luther: “ Zde stojím. Nemohu jinak.”

Ačkoli náboženská historie byla kolem mě hustá, neznal jsem nikoho jiného, kdo by se nazýval baptistou. Když lidé slyšeli slovo „baptista“, okamžitě si vybavili Westboro Baptist Church a jejich děsivé nápisy.

Ve středním Texasu v roce 2021 je slovo „baptistický“ mnohem běžnější, ale stále s sebou nese určité zatížení. Pravidelně slyším: „Nečekal jsem, že *První baptistický* bude takový.“ Jako by „První baptistický“ byl název franšizy, kde každé město nabízí stejný jídelníček, barevné schéma a stereotypy.

Baptistickou nálepku jsem neopustil. Nechci dopustit, aby se baptistická víra stala něčím, co je spoluvlastněno a definováno jejími nejhoršími příklady.

Stále se mi líbí baptistická vize vyjadřování křesťanství v kontextu místního sboru. Doufám, že se budu držet těch věcí, o kterých si myslím, že fungují, naslouchat kritice a pracovat na budoucnosti, kdy slovo „baptista“ bude mít opět sedm znaků, a ne čtyři písmena.

Proč jsem tedy stále baptista?

Důvody, proč jsem stále baptista

Zásady

Stále jsem baptistou kvůli uspořádání moci, které dává hlas a moc celému sboru.

Jeden z případů, kdy Ježíš hovořil o pronikajícím Božím království, je zaznamenán v Lukášově evangeliu 13. Ježíš řekl: „Jaké je Boží království? A k čemu ho mám přirovnat? Je jako hořčičné zrnko, které někdo vzal a zasal do zahrady; vyrostlo a stalo se stromem a nebeské ptactvo si udělalo hnízda v jeho větvích“ (Lk 13,18-19).

Jeho posluchači pravděpodobně překvapeně a podezřívavě zvedli obočí, možná podobně jako mnozí z nás, když někdo před baptistickou pracovní schůzkou řekl něco, co jsme nečekali. Hořčice jsou invazivní rostliny. Nebyly by nazývány skvělými.

A přesto se v Božím království to, nad čím lidé obracejí oči v sloup, často stává velkým.

Stále jsem baptista, protože baptistické zásady si váží hlasů a zkušeností obyčejných lidí stejně jako Ježíš. Každý člověk má hlas, hlas a schopnost naslouchat Bohu a slyšet od něj pokyny.

Je někdy pomalý? Chaotický? Odrazující? Naprosto. Ale může to být skvělé.

Před několika měsíci se náš sbor potřeboval rozhodnout o doporučení požehnat některým z našich místních neziskových partnerů finančním darem. Měli jsme pracovní schůzi. Zazněly různé názory. Došlo k neshodám. Hlasovali jsme. Hlasování nebylo jednomyslné.

Ale na konci živé diskuse lidé zůstali, aby si popovídali. Smáli jsme se. A vypyтали jsme se na rodiny ostatních. Lidé, kteří se vzájemně podporovali a odvolávali své hlasy, podali si ruce a usmívali se.

Skoro jsem zapomněl, že v roce 2024 je možné nesouhlasit a přesto se mít rád. Ale taková byla vždycky vize křesťanského společenství – neuspořádaný hořčičný keř s prostorem pro přistání ptáků s nejrůznějším peřím.

Náboženská svoboda

Jsem stále baptistou kvůli svobodě, kterou podle mého názoru mají všichni křesťané a kterou by měli chtít i pro ostatní.

Dnes se v naší zemi hodně mluví o náboženské svobodě, ale pokušením je přát si takovou svobodu pro ty, kteří vyznávají naše náboženství, zatímco pro ty, kteří mají jiné projevy, je přísnější. Nebo jsme možná v pokušení využívat svou svobodu k tomu, abychom porušovali svobodu druhých.

Od počátku baptistické víry byla náboženská svoboda pro všechny ústředním rozlišovacím znakem, který pomáhal utvářet vizi náboženské svobody ve Spojených státech v době jejich formování.

Baptistický vůdce a abolicionista z 18. století John Leland [napsal](#): „Pojem křesťanské pospolitosti by měl být navždy zničen. ... Vláda by měla chránit každého člověka, aby mohl svobodně myslet a mluvit, a dohlížet na to, aby jeden druhého nezneužíval. Svoboda, o kterou se zasazují, je víc než tolerance. Samotná myšlenka tolerance je opovržením hodná; předpokládá, že někteří mají přednost před ostatními, aby mohli poskytovat shovívavost, zatímco všichni by měli být stejně svobodní, Židé, Turci, pohané i křesťané.“

Ačkoli Leland napsal tuto myšlenku asi před 200 lety, je to vize stejně potřebná i dnes. Baptisté historicky toužili po náboženské svobodě nejen pro sebe, ale pro všechny. Tuto svobodu také přenášeli do každého sboru a uplatňovali ji, aby milovali své společenství a sloužili mu tak, jak rozpoznali, že je k tomu vede Bůh.

Lidé

Stále jsem baptistou kvůli lidem.

Jako sedmiletý jsem byl pokřtěn ve sboru, do kterého jsem se narodil. Baptistický sbor Zion je americký baptistický sbor ve venkovské zemědělské krajině poblíž Slippery Rock v Pensylvánii.

Moje maminka byla v době mého narození svobodná teenagerka a tento sbor byl pro mou rodinu vesnicí, která nám pomáhala mě vychovávat. Po letech jsem si uvědomil, že pro někoho mohla moje situace nést stigma. Já jsem vždycky cítil jen lásku.

Asi dvacet let po svém křtu jsem klečel jen pár kroků od křtitelnice, když na mě vedoucí sboru vkládali ruce a modlili se za mou ordinaci do služby.

Být baptistou, jak píše Walter Shurden v knize *The Baptist Identity: Čtyři křehké svobody*, znamená být členem baptistického sboru. To znamená, že „pokud tě sestry a bratři přijmou, jsi baptista“.

Na této myšlence něco je. Baptistou mě nedělají tituly, nadání nebo společenské postavení. Moje etnická příslušnost nebo kultura ze mě nedělá baptistu. Jsem baptista, protože mě baptisté přijali.

V jejich divokosti a pestrosti, svéráznosti a rozmanitosti jsem našel větev, na které jsem se uhnízdil.

Evan Duncan

[Baptist Standard](#)

Evan Duncan



Evan Duncan je kazatelem pro vyučování a komunikaci ve First Baptist Church v Templu a členem správní rady Baptist Standard. Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)